

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 10To/29/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8619010166
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Monok
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8619010166.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Monoka a sudcov JUDr. Mariána Mačuru a JUDr. Evy Rešatkovej na verejnom zasadnutí konanom dňa 05.02.2020, v trestnej veci proti obžalovaným E.. D. T. I. E. J. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona, o odvolaniach obžalovaných E.. D. T. I. E. J. proti rozsudku Okresného súdu Svidník sp. zn. 1T/16/2019 zo dňa 27.09.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. poriadku z r u š u j e v napadnutom rozsudku výrok o treste u obžalovaných mA.. D. T. I. E. J..

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

I. obžalovanému E.. D. T., nar. XX.XX.XXXX R. J., trvale bytom T. XX,

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 2 Tr. zákona účinného do 01.08.2019 v spojení s § 117 ods. 1, § 36 písm. l), n), § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 4 (štyroch) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zákona výkon tohto trestu podmiennečne odkladá.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona stanovuje skúšobnú dobu na 18 (osemnásť) mesiacov.

II. obžalovanému E. J., nar. XX.XX.XXXX R. J., trvale bytom Z. XX,

u k l a d á :

Podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona účinného do 01.08.2019 za použitia § 36 písm. l), n), § 38 ods. 3 Tr. zákona trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho na výkon trestu odňatia slobody z a r a d ů j e do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný E.. D. T. uznaný vinným z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona a obž. E.Á. J. bol uznaný vinným

z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zákona vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zákona na tom skutkovom základe, že

- dňa 11.4.2019 asi o 00.15 hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode kameňom rozbili výplň na dverách predajne potravín MAKOS na ul. Hlavnej 65 v Stropkove a po vniknutí do predajne cez vytvorený otvor odcudzili rôzne mäsové výrobky, cukrovinky, kávu a 0,7 l Vodku Nicolaus, čím spoločnosti Domáško, s.r.o. Lieskovec spôsobili škodu vo výške 86,74 eur a spoločnosti MAKOS, a.s. Bardejov krádežou škodu vo výške 85,62 eur a rozbitím sklenenej výplne dverí škodu vo výške 93,60 eur, pričom Mário Sivák bol za taký čin v predchádzajúcich 24 mesiacoch odsúdený rozsudkom Okresného súdu Svidník sp. zn. 9T/110/2018 zo dňa 20.09.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.01.2019, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 mesiacov so skúšobnou dobou 18 mesiacov.

Za to bol E.. D. T. podľa § 212 ods. 2, Tr. zák. účinného od 01.08.2019 v spojení s § 117 ods. 1, § 36 písm. l), n), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, výkon ktorého mu bol podľa § 119 ods. 1 Tr. zákona podmienenčne odložený a určená skúšobná doba v trvaní 14 mesiacov.

Za to bol E. J. podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. účinného od 01.08.2019 s použitím § 36 písm. l), n), § 38 ods. 2, 3 Tr. zákona uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zákona zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku bola obom obžalovaným uložená povinnosť spoločne a nerozdielne nahraďiť poškodenej spoločnosti MAKOS, a.s., Mičkova 31, 085 01 Bardejov, IČO: 35 920 203 spôsobenú škodu vo výške 93,60 eur a so zvyškom jej nároku bola poškodená spoločnosť MAKOS, a.s., Mičkova 31, 085 01 Bardejov, IČO: 35 920 203 odkázaná na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie, proti jeho výroku o treste, obžalovaný E.. D. T. I. E. J.Á.. Obžalovaný E.. T. svoje odvolanie aj písomne odôvodnil a to tak, že uložený trest považuje za neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že bol v čase spáchania prečinu mladistvý a svoj skutok riadne oľutoval. Preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu zrušil a uložil mu primeraný trest.

Na podklade podaných odvolaní preskúmal krajský súd napadnutý rozsudok v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku, podľa ktorého, ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku, a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaných je dôvodné.

Obžalovaní ml. D. T. I. E. J. na hlavnom pojednávaní dňa 27.09.2019 urobili vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b) Tr. poriadku o tom, že sú vinní zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe. Po tom, čo obžalovaní aj kladne odpovedali na otázky uvedené v ustanovení § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Tr. poriadku, okresný súd prijal ich vyhlásenie a vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

V prvom rade krajský súd podrobil prieskumnej činnosti výroky o treste u oboch obžalovaných z hľadiska, či okresný súd ukladal tresty podľa správneho Trestného zákona. Na základe toho zistil, že okresný súd napriek postupu v zmysle § 257 Tr. poriadku a následného prijatia vyhlásenia obžalovaných o vine a vyhláseniu, že dokazovanie sa v rozsahu, v akom obžalovaní priznali spáchanie skutku nevykoná, ukladal trest podľa iného trestného zákona, než podľa ktorého posudzoval vinu obžalovaných. Takýto postup súdu však nie je v súlade so zákonom, keďže vyhlásenie obžalovaného postupom v zmysle § 257 Tr. poriadku nie je len vyhlásením vzťahujúcim sa ku podstate skutku, ktorý mu je kladený za vinu, ale aj vyhlásením vzťahujúcim sa k právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu. Pochybil preto okresný súd, ak obom obžalovaným ukladal tresty podľa Trestného zákona účinného od 01.08.2019, a nie podľa Trestného zákona účinného do 01.08.2019, keďže obaja obžalovaní urobili vyhlásenie o vine vo vzťahu ku skutku uvedenom v obžalobe, ktorý bol v obžalobe právne posudzovaný podľa Trestného zákona účinného do 01.08.2019.

Následne odvolací súd preskúmaval napadnuté výroky o treste, ktorými bol obžalovanému E.. D. T. uložený podmienený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 14 mesiacov a obžalovanému E. J.P. nepodmienený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov so zaradením obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia, z hľadiska správnosti určenia druhu trestu a jeho výmery.

Po takto vykonanom dokazovaní, ako to vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, prvostupňový súd dospel k záveru, že aj keď obžalovaný E.. D. T. ešte nebol odsúdený, tak rozhodnutím Okresnej prokuratúry vo Svidníku zo dňa 26.03.2019 č. Pv 45/2019/7712 bolo trestné stížanie obžalovaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zákona, ktorého sa dopustil 24.01.2019, podmienenčne zastavené so skúšobnou dobou v trvaní 12 mesiacov do 03.04.2020 a rozhodnutím Okresného úradu Stropkov č. OU-SP-OVVS-2017/002604-8-108/17 zo dňa 19.07.2017 bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Preto okresný súd mal s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zákona za to, že pre naplnenie účelu trestu mu bolo potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov so skúšobnou dobou 14 mesiacov.

Vo vzťahu k obžalovanému E. J. dospel súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní k záveru, že tento bol trestným rozkazom Okresného súdu Svidník zo dňa 20.11.2018 sp. zn. 9T/110/2018 uznaný za vinného z prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. f) Tr. zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý mu bol podmienenčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov do 29.07.2020. Z uvedeného mal okresný súd za zrejmé, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok v skúšobnej dobe podmienenčného odsúdenia. Preto okresný súd mal s prihliadnutím na poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. l), n) Tr. zákona za to, že pre naplnenie účelu trestu mu bolo potrebné uložiť trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so skúšobnou dobou 14 mesiacov.

Krajský súd sa však s uvedenými závermi okresného súdu nestotožnil.

Vychádzajúc z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zákona, účelom trestu je zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3, 4 Tr. zákona, trest má postihovať iba páchatela tak, aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prítiažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy.

Vo vzťahu k ukladaniu trestu obžalovanému E.. D.F. T. prvostupňový súd konštatoval prevahu poľahčujúcich okolností nad prítiažujúcimi okolnosťami, keď zistil dve poľahčujúce okolnosti uvedené v § 36 písm. l) n) Tr. zákona (obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a tento úprimne oľutoval, a napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom), pričom žiadnu prítiažujúcu okolnosť nezistil.

Súd prvého stupňa správne zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Tomuto zodpovedá skutočnosť, že obžalovaný ľutoval svoje konanie už v prípravnom konaní a urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie v zmysle § 257 Tr. poriadku, že je vinný vo vzťahu ku skutku, ktorý mu bol v obžalobe prokurátora kladený za vinu. Okresný súd však pochybil, ak obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 písm. n) Tr. zákona, že páchatel napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Tomuto záveru nezodpovedá žiadne zistenie. Skutočnosť, že obžalovaný urobil vyhlásenie o vine v zmysle § 257 Tr. poriadku sama o sebe neodôvodňuje priznanie uvedenej poľahčujúcej okolnosti, ale k samotnému priznaniu musí pristúpiť uvedenie údajov, ktoré umožňujú vytvoriť si komplexnejší obraz o okolnostiach činu, o účasti ďalších osôb na jeho páchaní, prípadne aktívna účasť obvineného na ďalších procesných úkonoch, než je jeho výsluch (rekonštrukcia, vyšetrovací pokus, preverka na mieste činu), najmä za situácie, že páchatelovi bola už priznaná poľahčujúca okolnosť, že sa priznal a trestný čin úprimne oľutoval. Keďže odvolanie bolo podané iba v prospech obžalovaného, uvedené pochybenie krajský súd nemohol napraviť.

Čo sa týka trestu odňatia slobody, Trestný zákon v ustanovení § 212 ods. 2 určuje trest odňatia slobody vo výmere 0 až 2 roky, ktorú však vzhľadom na to, že obžalovaný je mladistvý, bolo potrebné v zmysle § 117 ods. 1 Tr. zákona znížiť na polovicu, a tak prichádzalo do úvahy uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 0 až 1 rok. Následne z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností je potrebné podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona upraviť znížením jeho hornej hranice o jednu tretinu a trest ukladať v rámci sadzby 0 až 8 mesiacov.

Krajský súd, berúc do úvahy, že obžalovaný je mladistvý a že u neho ide o prvé odsúdenie, mal za to, že ukladanie trestu odňatia slobody na hornej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 8 mesiacov je skutočne, vzhľadom na doterajší život obžalovaného a závažnosť prečinu, neprimerane prísne a tak po zhodnotení všetkých uvedených skutočností dospel k záveru, že účel trestu v prípade obžalovaného E.. D. T. bude dosiahnutý trestom odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov, s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Vo vzťahu k ukladaniu trestu obžalovanému E. J. súd prvého stupňa správne zistil poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l) Tr. zákona, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Tomuto zodpovedá skutočnosť, že obžalovaný oľutoval svoje konanie ako v prípravnom konaní, tak aj v konaní pred súdom prvého stupňa a zároveň urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie v zmysle § 257 Tr. poriadku, že je vinný vo vzťahu ku skutku, ktorý mu bol v obžalobe prokurátora kladený za vinu. Ako už bolo vyššie rozvedené u obžalovaného E.. D. T., okresný súd pochybil i u obžalovaného E. J., ak tomuto priznal poľahčujúcu okolnosť aj v zmysle § 36 písm. n) Tr. zákona, že páchatel' napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom. Keďže odvolanie bolo podané iba v prospech obžalovaného, rovnako uvedené pochybenie krajský súd nemohol napraviť.

Čo sa týka trestu odňatia slobody, Trestný zákon v ustanovení § 212 ods. 3 určuje trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov až 3 roky, ktorú z dôvodu prevahy poľahčujúcich okolností je potrebné podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona upraviť znížením jeho hornej hranice o jednu tretinu a trest ukladať v rámci sadzby 6 mesiacov až 2 roky a 2 mesiace.

Krajský súd berúc do úvahy, že na prevýchovu obžalovaného doposiaľ ešte nebolo pôsobené výkonom trestu odňatia slobody mal za to, že ukladanie trestu odňatia slobody v polovici zákonom stanovenej trestnej sadzby v trvaní 12 mesiacov je, vzhľadom na závažnosť prečinu, neprimerane prísne a tak po zhodnotení všetkých uvedených skutočností dospel k záveru, že účel trestu v prípade obžalovaného E. T. bude dosiahnutý trestom odňatia slobody pri dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 8 mesiacov.

Keďže pred spáchaním žalovaného trestného činu obžalovaný nebol vo výkone trestu odňatia slobody, tak pre výkon uloženého trestu ho odvolací súd zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Preto krajský súd na podklade odvolaní obžalovaných E.. D. T. I. E. J. zrušil výroky o treste napadnutého rozsudku a vo veci sám rozhodol.

Záverom krajský súd dodáva, že jeho rozhodnutie sa nedotýka výroku o vine, ale ani výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku, ktoré ostávajú v celom rozsahu v platnosti.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.